

N^o

135.

CZWARTEK.

12 Czerwca. 1819 r.

— CZYLI —

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej Dnia $\frac{1}{2}$ Maia 1819.
w Warszawie.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Umieszczony zostaje.

W Korpusie Inwalidów i Weteranów, 2 pułku 7 piechoty liniowej, Kapitan Franciszek Grzelachowski, i z pułku 1 strzelców konnych, Kapitan Ignacy Zieliński, oba z przeznaczeniem do kompanii 101 Inwalidów; z tegoż pułku, Podporucznik Józef Buchowiecki, do kompanii 101 Weteranów.

Otrzymują żądane Dymissye.

z dawney służby.

Z dawnego pułku 2go piechoty Legionu Nadwiślańskiego, Kapitan Geysdorf.

z Pensyą.

w Jeździe, Z pułku 1go strzelców konnych, Porucznik Łukasz Kaczorowski.

Otrzymują Pensyą.

w Piechocie Uwolniony od służby w stopniu Kapitana Rozkazem dziennym z dnia

$\frac{1}{2}$ Grudnia 1817 z pułku strzelców pieszych Porucznik Tadeusz Kuczyński.

Wykreślony, zostaje z kontrol.

Przykomenderowany do pułku 3 strzelców pieszych Kapitan Pióro, zmarły w dniu $\frac{1}{10}$ b. m.

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) KONSTANTY.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem

Generał Szef Sztabu Głównego Toliński.
z Warszawy, 8 Czerwca.

Dnia 6go b. m. odprawiła się konsekracya JW. IX Szczepana Hołowczyca Administratora Jeneralnego Archidiecezyi Warszawskiej, laty i zasługami okrytego. Konsekwował go JW. JX. Prażmowski Biskup Płocki, Senator Królestwa. Assystowali w czasie konsekracyi JW. JX. Biskup Zambrzycki i JW. JX. Biskup Ostrowski Suffragan Łowicki. Zaszczycili ten poważny akt w Hierarchii kościelnej, zwykłym obrzędkiem co do złożenia ofiar, iako to niosąc wino, JJ. WW. Senatorowie Kasztelan Badeni i Sierakowski: chleb, JJWW. Jenerałowie Stanisław Potocki i Kossecki Jenerał Radca Sekretarz

Stanu; świecie JJWW. Prażmowski Sędzia Appellacyjny i Lempicki Szambelan. Prócz wymienionych, obecni byli na tej religijnej uroczystości JJWW Senatorowie Wojewodowie, Kasztelan, Ministrowie i wielu Członków Władz Rządowych. Ci wszyscy, iak i liczna Publiczność, powodowani byli szacunkiem dla Weterana Prażata, powszechnie znanego z iego wysokich przymiotów i uprzejmości dla każdego. Przeszedł on w przedłużonym biegu życia przez wiele stopni duchownych w przedmiotach religijnych, politycznych i edukacyjnych. W nagrodę więc, z Prymiceryusza Krakow: Dziekana Kieleckiego, i Kanonika Metropolitalnego Warszawskiego wyniesiony został na godność Biskupią i Senatorską łaską najpotężniejszego Cesarza i Króla naszego *Alexandra*, umiającego cenić zdatność, cnotę, i przedstawioną sobie pracę.

z Gniezna 30 Maia.

Miasto nasze, owe gniazdo Polaków, i najpierwszą ich Xiążąt stolicę, dotknął okropny pożar w nocy z dnia 27 na 28 b. m. który przeszło 300 rodzin pomieszkania i majątku pozbawił. — Miasto to, starodawnym trybem ciasno zabudowane; a zwłaszcza ulica żydowska na mały przestrzeni wiele domów zupełnie drewniacych mieszcząca w dwóch nie pełna godzinach płomieni ogarnął. Dachy po większej części gontami pokryte, rzeczy palne po składach kupieckich i dwóch aptekach, zapasy drzewa u piekarzy, piwowarów i niektórych rzemieślników, tadzież drewniane parkany, a wszystko kilkotygodniowym upałem wysuszone, przyczyniły się do tak gwałtownego rozszerzenia się pożaru, że ratunek, ile przy ciasności ulic, stał się niepodobny. Ulica żydowska, trzy celniejsze części rynku, i i ulica Tomska ogółem 235 domów w perzynę obróconemi zostały, a wielu z dotkniętych tą klęską ledwie z życiem uszło. Tak, więc biedniejsi mieszkańcy do ostatniej nędzy przysli, a wszyscy kupcy i najcelniejsi rzemieślnicy bardzo, niektórzy zaś zupełnie podupadli.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niemcy.

z Wiednia 29 Maja.

Mamy wiadomości z *Neapoln* do dnia 19

Maia dochodzące, podług których Cesarstwo Austriaccy są w iak najlepszym zdrowiu. Dzień ich odjazdu był już na 26ty naznaczony, ale go odłożono do dnia 31, a to z powodu przypadających imienin Królewskich w dniu 30 Maia.

Dnia 13go ogladali Cesarstwo zwaliska miasta *Pompeium* zapadłego przed 1740 laty podczas strasznego wybuchu *Wezuwiusza*, i przypatrywali się odkopywaniu umyślnie na ich przybycie przygotowanemu. W iednym z odkopanych pokoiów znaleziono dwa skielety nieściesliwych przed tylu wiekami żywcem zagrzebanych ludzi; w drugim pokoiu były wazy, rozmaite sprzęty domowe i tróynog.

Oyciec S. odstąpił Cesarzowi i iego następcom władzy mianowania Arcybiskupów Ormiańskiego obrządku we *Lwowie*.

Oto krótki opis domu waryatów w *Aversa* mieście Neapolitańskim, którego urządzenie szczególniejszą uwagę Cesarstwa naszych zwrociło: — „Dom waryatów w *Aversa* należy do liczby dokładnych rękodzieln, lub innych zakładów kunsztu w Neapolitańskim. Pan *Linguiti*, Dyrektor tego iedynego rzecz można w Europie instytutu, z ciągłą usilnością dąży zawsze do tego, ażeby pomieszczonych w nim na umyśle obłąkanych przyprowadzać do zdrowia iak najłagodniejszymi środkami, a szczególniejszą ciągłą, lecz lekką pracą i innemi rozmaitego rodzaju rozrywkowemi zatrudnieniami. W domu tym iest drukarnia; pracuią w niej wielu tych nieściesliwych ochoczo, i kilka dzieł wyszło już na świat z pod ich ręki. Jnni, a mianowicie tacy, którzy w pewnych godzinach lub dniach przytomność umysłu odzyskuią, trudnią się wtenczas tłumaczeniem dzieł rozmaitych z francuzkiego i angielskiego na włoski ięzyk. Wielu uczy się muzyki, wielu zatrudnia się gospodarstwem wiejskim i ogrodnictwem, a naywięcej przedzeniem wełny, robieniem sukna, i t. d. Tak tedy biedni ci ludzie stają się użytecznemi z zawstyżeniem tylu zdrowych na umyśle próżniaków. W domu tym osobno umieszczeni są mężczyźni, osobno kobiety, a obchodzenie się z temi drugimi w niczem się nieróżni od pierwszych. Tak tym iak tamtym, wskazuią pracę za rozrywkę, w zastosowaniu się zawsze do woli i życzenia słabego. Nadto, Pan *Linguiti* zaprowadził iak nayporządniejszego gospodarstwo. Jedzenie iest zawsze smaczne, stoły czystą bielizną

pokryte serwis stołowy srebrny, słowem na cokolwiek zwróci chory uwagę, we wszystkim pewną rozrywkę umysłu znajduje. Dawniej, okna obwarowane były gęstemi i mocnymi kratami; teraz, zamiast poprzecznych sztab żelaza, ubezpiecza okno kunsztowna krata, żelazna wprawdzie, lecz w kształcie rozmaitych kwiatów, iak gdyby w donicach w oknie ustawionych zrobiona, i kolorami iak najnaturalniey pomalowana. Tym sposobem każdy z nich daleki jest od pomyślenia, że siedzi w zamknięciu, a lubiący ogrodnictwo podlewają kwiaty, węchem szukają ich zapachu w mniemaniu, że są prawdziwe. Dla waryatów lubiących rolnictwo jest należący do tego domu i stykający się z nim folwark w którym jest wszystko, cokolwiek do wiejskiego gospodarstwa potrzebne być może.

z *Munich* 21 *Maja*.

Na sessyi Izby Deputowanych dnia dziwnieznego Minister Sprawiedliwości Hrabia *Reichenberg* w zabranym głosie zaklinał Deputowanego *Hornthal* na obowiązki dobrego obywatela i reprezentanta ludu, ażeby, gdy onegdaj przytoczył popełniane w dzisiejszym sądownictwie nadużycia, chciał wymienić, kto ich się dpuścił, albowiem bez tego niepodobieństwem jest dla zwierzchności doysć i ukarać winnych. Odpowiedział na to Pan *Hornthal*, że Sejm nie po to się zebrał, ażeby winnych donosić, a tem samem przybierał na się urząd publicznego oskarżyciela, bo tym sposobem każdy Deputowany wystawiłby się osobiscie na przyszłe przesładowanie. Dosć na tem, że zwraca w ogólności uwagę Ministrów, których jest rzeczą śledzić, i karać winnych. Na powtórna poosbę Ministra przyrzekł wrescie wymienić przytoczone przez siebie przypadki, lecz prywatnie, a nie publiczne. Między temi przypadkami był taki, że pewny obywatel musiał zapłacić w sprawie o kilka garcy kartofli skradzionych 102 Ryńskich kosztu sędziemu; bo tak to dobrze badający umieli interes ten nicować i w odwłokę prowadzić. Nim przystąpiono do głosowania względem zaprowadzenia iawnego sądownictwa, żądał Deputowany *Behr*, ażeby nim takowe zaprowadzenie nastąpi, dozwolono przynajmniej prawującym się stronom żądać udzielenia akt, relacyi sądowych, i tego wszystkiego, co w toczący się sprawie korzystnem dla nich być może. — Po zwawych sporach, uczyniono powtórnie Iz-

bie wniosek względem należytości pieniężney przypadającej od Francyi wielu mieszkańcom prowincyy nadreńskich. Przymawiając się tu Pan *Hornthal* ubolewał, iż złożone Ministrom przez Izby rozliczne podania zalegają w obiasnieniach i odpowiedziach tak dalece, że tymczasem Sejm się skończy a ważne rzeczy pójdą w niepamięć. Odpowiadając na ten zarzut Minister Sprawiedliwości oświadczył, iż wyznaczona jest Kommissya, która trudni się rozpoznaniem i ukończeniem tych interessów. Po rozmaitych głosach zgodzono się prosić Ministerstwo Skarbu, aby pieniądze między pretensorów rozdzielone zostały, lub żeby wyiasniono powody, dla których wypłata nie następuje. — Doniesiono potem Izbie, że Izba Radców przyjęła z małemi odinianami dwa wnioski Izby drugiej, to jest, względem zapisywania i wciągania dokumentów w przytomności stron interessowanych; powtórę, względem wydawania akt fiskusowi. — W końcu przystąpiono do słuchania opinii wydziału o wnioskach Deputowanych *Behr* i *Aretin* względem prosby do Króla o wolne sądownictwo dla miast; lecz Prezes Izby niechciał na to zezwolić z powodu, że gdy to ma na celu zmianę ustawy Konstytucyney, przyjętem w Izbie być nie może. Powstało przeciw temu wielu Deputowanych, a szczególnie *Hornthal* i *Behr*, z których pierwszy utrzymywał, że nie do Prezesa należy stanowić, co się Konstytucyi sprzeciwia, albowiem to mowa nie o sporach, ani o stanowieniu, lecz o prośbie i życzeniach. Tych zaś wzbraniając, przechodzi Prezes zakres władzy swojej, który nie powinien zapominać, iż przodkuiąc na obradach Izby, jest tylko iey urzędnikiem, a nie przełożonym. Gdyby to były wnioski, to co innego; lecz prośb żadna ustawa Konstytucyyna nie zabrania. Wolno Monarsze nie dać na nie odpowiedzi, ale świętą powinnością przyjąć, i wysłuchać. — Gdy po długich przymowieniach się i odpowiedziach na nie Prezesa, tenże oświadczył się przeciw obradom w tey mierze, a przynajmniej żądał odłożenia ich na czas inny, Vice-Prezes Pan *Seuffert* w zastępstwie iego wniósł zapytanie, które Izba większością 4 głosów rozstrzygnęła, ażeby podać prośbę rodziny *Kistlerów* w sprawie pochodzącej ieszcze z czasów wojny Hiszpańskiej o sukcesyją, i postanowiono wstawić się o wsparcie za niemi do Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu.

Od brzegów Menu, 31 Maia.

W kraiu Darmstadzkim, a mianowicie w Xięztwie Starkenburg, widać mocne oburzenie umysłów i niespokojność. Postanowienie W. Xięcia, zakazujące adwokatom pisanja prośb dla gmin pod zagrożeniem wzięcia ich do woyska dla nauczzenia się porządku i posłuszeństwa, nie mało się do tego przyczynia. Słychać, że rozkaz ten, iakoby bez wiedzy W. Xięcia, lecz w imieniu jego wydany, będzie cofniony.

Mówią, że wydział woyskowy pracujący nad planem obrony Niemiec ukończył już prace swoje, i podał pod rozwagę Seymu niemieckiego w *Frankfurcie*, żeby podczas nastąpić mającej przerwy obrad jego pełnomocnicy zasięgnęli zdania dworów swoich, i otrzymali potrzebne w tej mierze przepisy.

Czytamy w gazecie Szwabskiej *Przyjaciel ludu*, że nieboszczyk Król Wirtemberski wynagrodził z własney szkatuły wszystkich kupców kraiu swojego za towary angielskie, które na rozkaz *Napoleona Bonaparte*go spalone były, Ten tylko za tę dobroczynność włożył na nich obowiązek, aby o otrzymanem wynagrodzeniu zachowali milczenie.

Kupcy Sascy podali przełożenie wszystkim Xiążęcyom dworu Saskim względem wolnego handlu w Niemczech.

Uważają, że w Izbie Radców Królestwa Bawarskiego strona liberalistów ma znaczną przewagę. Do niej należą wszyscy Xiążęta domu panującego.

Od kilku dni rozchodzi się wieść o szczerzejszym wyroku, iaki miał zapaść w W. Xięztwie Badeńskim na pewnego osiadłego tam dawnego dyplomate Niemieckiego. Oczekujemy potwierdzenia, a bardziey zaspokajającego wyjaśnienia tej rzeczy.

P. *Bernhstorff* Hanoweranin bawiący w *Hamburgu*, któremu za dowiedzioną kradzież odebrano ozdobę woyskową zyskaną w ostatniej wojnie Francuzkiej, dostał właśnie od Rządu Angielskiego złoty medal zaśluga woyskowej z napisem do koła imienia i nazwiska jego.

Rząd Kantonu Argowii w Szwajcaryi zakazał jeżdżenia konno i pojazdami podczas nabożeństwa, tańców i głośzących za-

baw, tudzież polowania i łowienia ryb w dni niedzielne i świąteczne.

FRANCYJA.

z Paryża, 28 Maia.

Margrabia *Ceralbo* Grand Hiszpański przejechał dnia 18go przez *Bordeaux*. Jedzie on, iak słychać, do iednego z północnych Dworów prosić imieniem Króla swojego o Xiężniczkę na żonę dla niego. — (Przez Północ rozumieją Hiszpani i Kraie Niemieckie; iakoż Poseł ten ma iechać po przyszłą Królowę Hiszpańską do *Drezna*.)

Według doniesień z Włoch, bardzo wielu młodych Korsykanów chcą się uczyć w *Rzymie* prawa publicznego, sztuki lekarskiej i chirurgii. Ale, że podług praw i urzędzeń naszych brane nauki w zagranicznych szkołach nie mogą posłużyć we Francyi do otrzymania stopni w zawodzie prawniczym, lekarskim i chirurgicznym, ani ich obowiązków sprawować, przeto zalecono Podprefektom, aby nad wykonaniem praw i urzędzeń w tej mierze pilnie dbali, a zatem, żeby nie dopuszczali rodzicom posyłać synów na te nauki za granicę.

W przysłym tygodniu przeniesione stąd będą do *St. Denis* relikwie Świętego *Dyonizego* najpierwszego Biskupa Paryzkiego. Król nakazał odbyć ten obrzęd z wszelką okazałością a na kaznodzieję podczas tej uroczystości przeznaczył Xiędza *Boulogne*, iednego z najpierwszych mówców naszych duchownych.

ROZMAITOŚCI.

Wezyr *Ally*.

(Dokończenie.)

Uszedł *Ally* porażony i ukrywał się czas długi w kraiu możnego i niepodległego Raja *Berary*, który wydał go narescie rządowi Angielskiemu pod tym warunkiem, iżby go śmiercią nie karano. Dotrzymali Angli cy zobowiązania swego, bo nieszczęśliwy *Ally* do Kalkuty zaprowadzony, tam na całe życie w klatkę żelazną w twierdzy *William* osadzony został. — Umarł narescie w 36 roku życia, a w 17 więzienia swego. Jak uderzająca różnica kosztów wesela od kosztów pogrzebu jego; Tamte wynosiły 12 milionów złotych, ten tylko 70 rupii, czyli 280 złotych Polskich.

W PETERSBURGU

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEJ MŚCI.